

Pavel Kabela

Významná výročí roku 1997 v Boleradicích

Rok 1997 byl pro obec Boleradice obzvláště důležitý a významný. Obec si připomenula celkem čtyři výročí: 390 let od založení školy (r. 1607), 460 let od povýšení obce na městečko (r. 1537), 465 let od povolení stavby první radnice (r. 1532) a 710 let od první písemné zprávy o kostele (r. 1287).

Škola v Boleradicích je připomínána k roku 1607. byla to jednotřídní škola, kterou založili „čestří bratři“ a byla umístěna na faře. V roce 1788 byla postavena školní budova na místě nynější školy. Stavbu iniciovala divácká vrchnost, která nad ní měla patronát a to až do roku 1870. Do roku 1883 byla pokryta šindelem. V následujícím roce byla přestavena jako jednopatrová trojtřídní budova, již z kamene a pálených cihel, krytá pálenými taškami. V roce 1909 byla rozšířena na čtyřtřídní a v roce 1912 na pětitřídní. V roce 1948 byla zde zřízena střední škola jako pobočka střední školy v Hustopečích, která byla v letech 1950 - 1973 osamostatněna. Od tohoto roku je opět jen základní školou. Budova školy byla v roce 1995 opravena, získala novou fasádu a bylo upraveno okolí. V současné době je v budově umístěna i mateřská škola a jídelna.

V souvislosti se školou nelze opomenout dvě jména z řad kantorů. prvním z nich je Cyril Metoděj Hladký, který se na přelomu století podílel na kulturním dění v obci. Působil v pěveckém sboru Cyrilská jednota jako sbormistr, vedl hasičský sbor, pomáhal v ochotnickém divadle, kde asistoval při tvorbě jeviště, namaloval oponu i kulisy, nacvičoval divadelní hry a je uváděn jako zakladatel tohoto spolku.

Další významnou osobností zdejší školy a obce byl učitel a spisovatel František Novák, jehož pamětní deska je umístěna na škole. Byl současníkem a přítelem bratří Mrštů, zakladatelem „Moravského kola spisovatelů“, přispíval do pedagogických časopisů a své básně uveřejňoval v novinách a časopisech. Překládal z francouzštiny a napsal na dvě stě fejetonů. Nejvíce byl však znám jako povídkář. Z jeho díla jmenujme např.: Ave Maria, Planá růže, Ivaňské zátiší, Domácí kraj, Původní slovácké humoresky, Venkovské novely, Kytice z polí a lesa.

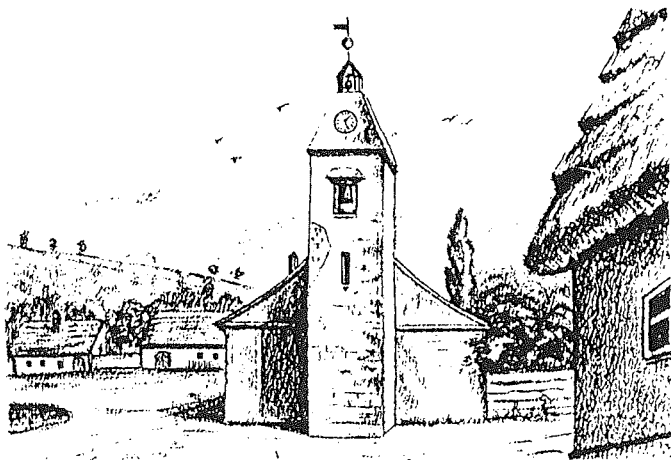
Dalším výročím bylo povýšení obce na městečko v roce 1537. Na prosbu tehdejšího majitele Viléma z Víckovic potvrdil císař Ferdinand I. povýšení Boleradic na městečko se dvěma výročními trhy a jedním trhem týdenním. Jako městečko jsou však Boleradice uváděny již v roce 1512, kdy byli majiteli obce páni ze Zástřizl. K tomu datu se váže zpráva, že syn Protivce ze Zástřizl Heřman prodal městečko Poleradice Heroltovi Kuně z Kunštátu. Ve Vlastivědě moravské z roku 1910 se uvádí také rok 1536, přesnější údaje však chybí. A tak se opíráme o údaje z roku 1537.

V roce 1997 si Boleradice také připomínají zmínku o první radnici z roku 1532. Podle historických pramenů potvrdila toho roku zdejší vrchnost, tj. pan Vilém z Víckova Boleradicím stavbu radnice. Stalo se tak na Cimburku (u dnešních Koryčan) a stojí tam: „aby soudy spravedlivě domácím i všelikému člověku činili“. Listinu podepsali pan Procek ze Zástřizl na Ždánicích, Filip z Víckova, Albrecht z Víckova na Čejkovicích a Jan z Kršovic, úředník na Cimburku. Ze staré radnice se dochovala jen část původního zdíva, Můžeme ho vidět na východním průčelí dnešního hostince „U Palánů“. Budova radnice byla totiž roku 1884 prodána a radniční věž rozebrána. Z této věže se dochovaly hodiny a robotní zvon, sejmuté v roce 1877 a umístěné na věž kostela, kde jsou dodnes.

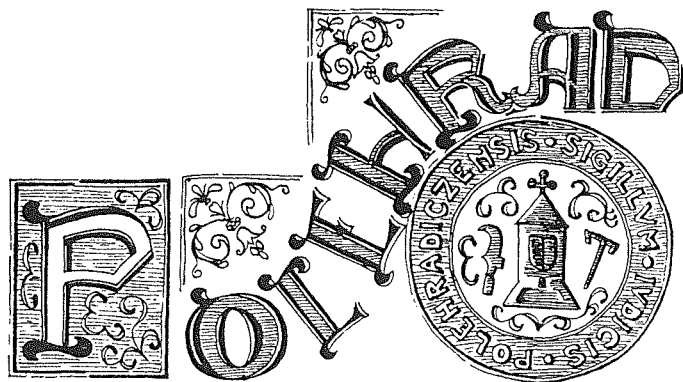
Posledním významným výročím byla první písemná zmínka o místním kostele, vázící se k roku 1287. Kostel sv. Jana Křtitele je jedním z nejstarších v širokém okolí. Z původní podoby se nedochovala téměř nic. Jeho poslední přestavbu provedli roku 1770

brněňští jezuité. V dřívějších dobách existoval kolem kostela hřbitov, který je od roku 1831 umístěn na kopci za vesnicí. V současné době bylo okolí kostela upraveno, vyrostla opěrná zeď, nové schodiště a osvětlení.

V kostele se nachází krásné, zrestaurované varhany, které pocházejí z roku 1896. Zajímavou historií mají kostelní zvony. Původně byly čtyři. Za 1. sv. války byly tři odebrány a použity pro válečné účely. V roce 1924 byly pořízeny přičiněním obyvatel nové zvony. 9. dubna 1942 byly opět zabaveny německými úřady k válečným účelům. Po osvobození byly zvony znovu pořízeny, ale ne všechny, stále jeden chyběl. Až do května 1997.



Obr. 1 – Bývalá radnice v Boleradicích



Obr. 2 – Obecní pečeť

Přáním občanů bylo toto prázdné místo zaplnit. A tak byla provedena sbírka mezi občany, zhruba za rok bylo vybráno 250 tisíc korun a několik set kilogramů mědi. Nový zvon byl zhotoven v dílně rodiny Dytrychových v Brodce u Přerova. S ním byl pořízen a vysvěcen i menší zvon na kapličku sv. Rocha, kulturní památku.

Svěcení zmíněných zvonů bylo jedním z hlavních programů sjezdu rodáků, který se uskutečnil ve dnech 9. - 11. května 1997 u příležitosti výše uvedených výročí.

Současně se zvony byl vysvěcen také obecní prapor. Ten byl Parlamentem ČR schválen 20. března 1997. Při jeho ztvárnění se vycházelo z pečetě, která pochází z roku 1620, ještě za pána z Víckova. V pečetním poli je věž s patou, kulatě zaklenutou branou a kuželovitou střechou, ukončenou křížem. Vpravo od věže je umístěn kosíř, vlevo hrábě. Na pečetě je nápis: SIGILLVM OPIDVLI POLEHRADICENSIS ANNO 1620. Návrh znaku a obecního praporu zpracoval heraldik Miroslav Pavlů.

Historie Boleradic je bohatá, zajímavá a poučná. Je ji třeba opatrovat a věnovat jí péči jako duchovní hodnotě obce a předávat ji dalším pokolením.